

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 18.11.2011 i Oslo tingrett

Saksnr.: 11-162476TVI-OTIR/07

Dommer: Dommerfullmektig Bård Skeie Hagen

Saken gjelder: Kontrollavgift

Erik Halfdan Vasquez Pedersen

mot

Perako AS c/o Oslo Creditservice AS

DOM

Saken gjelder rettmessigheten av ilagte kontrollavgifter.

Saksfremstilling

Saksøker, Erik Halfdan Vasquez Pedersen, bor i Valhallveien 2 i Oslo og disponerer en parkeringsplass i tilknytning til boligen. Ved parkering på nevnte plass den 14. desember 2010 ble han ilagt en kontrollavgift på kr 800 av Eiendomskontroll. Dette under henvisning til manglende synlig parkeringstillatelse i bilen. Kreditorposisjonen etter kravet ble senere transportert fra Eiendomskontroll til Perako AS.

Ettersom saksøker bestred den ilagte kontrollavgiften, brakte Perako AS saken inn for Oslo forliksråd. Her ble saksøker den 30. august 2011 dømt til å betale kontrollavgiften, samt til å erstatte Perako AS sine sakskostnader med kr 1 935.

Saksøker innga den 7. oktober 2011 stevning til Oslo tingrett og krevde seg frifunnet. Han krevde også at Perako AS tilbakebetalte en kontrollavgift som han allerede hadde innbetalt, jf. tvisteloven § 15-1.

Muntlig sluttbehandling av saken ble avholdt i Oslo tingrett den 17. november 2011.

Saksøker har gjort gjeldende:

Ettersom parkeringsretten er på det rene, er det ikke adgang for Perako AS til å ilegge ham kontrollavgift. Han orienterte Perako AS om sin parkeringsrett etter å ha mottatt avgiften. Dette er også blitt gjort tidligere, og kontrollavgiften har da blitt ettergitt.

Uansett er det urimelig å innkreve kontrollavgift når det er klart at han har rett til å benytte den aktuelle parkeringsplassen.

Av de samme grunner må også Perako AS tilbakebetale kontrollavgift som allerede er blitt innbetalt av ham.

Saksøkers påstand:

1. Erik Halfdan Vasquez Pedersen frifinnes i hovedkravet.
2. Perako AS dømmes i motkravet til å betale til Erik Halfdan Vasquez Pedersen kr 800 med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall og til betaling skjer.
3. Perako AS dømmes til å betale sakens kostnader.

Saksøkte har gjort gjeldende:

Saksøker har parkert i strid med vilkårene som er avtalt mellom grunneier (borettslaget) og Eiendomskontroll ved ikke å ha hatt parkeringstillatelse synlig i bilen. De avtalte vilkår fremgår av skiltingen på stedet. Dersom saksøker mener at de avtalte vilkår gir urimelige

utsalg, er dette et forhold mellom ham og borettslaget. Tilsvarende gjør seg gjeldende i motkravet om tilbakebetaling av innbetalt kontrollavgift.

Saksøktes påstand:

1. Erik Halfdan Vasquez Pedersen dømmes i hovedkravet til innen 14 dager etter dommens forkynnelse å betale til Perako AS kr 800 med tillegg av forsinkelsesrente fra 11. januar 2011 til betaling skjer.
2. Erik Halfdan Vasquez Pedersen dømmes til innen 14 dager etter dommens forkynnelse å dekke Perako AS omkostninger i saken som tilkjent i forliksrådets dom, totalt kr 1 935, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra dommens forkynnelse til betaling skjer.
3. Perako AS frifinnes for motkravet.
4. Erik Halfdan Vasquez Pedersen dømmes til å dekke sakens omkostninger for tingretten.

Retten vurdering

Grunneier kan i kraft av sin eiendomsrett fastsette privatrettslige parkeringsbestemmelser og ilegge kontrollavgift ved overtredelse av disse, jf. Rt. 2006 side 1348. I denne sak har grunneier gitt slike bestemmelser og inngått avtale med Eiendomskontroll om håndheving av disse.

Retten bemerker at Eiendomskontroll har overdratt sin posisjon som kreditor etter de krav saken gjelder til Perako AS.

Bildebevisene som ble presentert for retten viser at parkeringsbestemmelsene klart fremgikk av skiltingen på stedet. Herav fulgte det at parkering kunne skje ”kun med gyldig/synlig p-bevis” og at overtredelse ville medføre kontrollavgift. Retten legger til grunn at saksøker var kjent med dette. Ved benyttelse av parkeringsplassen, hvilket han hadde rett til etter avtale med borettslaget, måtte han derfor overholde de avtalte krav. Dette følger av alminnelige regler om avtalebinding gjennom konkludent atferd.

Basert på saksøkers forklaring finner retten det sannsynlig at parkeringstillatelse ikke var lagt synlig i bilen da kontrollavgiften ble ilagt. Dette innebar et brudd på de avtalte vilkår. At saksøker var berettiget til å parkere på den aktuelle plassen, kan ikke føre til at Eiendomskontroll var avskåret fra å ilegge ham kontrollavgift. Parkeringsbestemmelsene stiller etter sin ordlyd et absolutt krav til synlig parkeringsbevis i bilen som parkeres, og dette må anses for akseptert av saksøker, jf. ovenfor. At tilsvarende krav visstnok skal ha blitt ettergitt, gir ikke saksøker noe rettskrav på at dette skal gjøres for fremtiden.

Retten kan heller ikke se at de avtalte vilkår slår urimelig ut overfor saksøker. Dersom man åpner for fritak fra ansvar for de som senere kan dokumentere parkeringsrett, vil det lede til en svært lite effektiv håndheving og kontroll av parkeringsbestemmelsene på stedet.

Dessuten ga ikke skiltingen på stedet rom for tvil om hvilke vilkår som gjaldt for bruk av parkeringsplassen.

Av de samme grunner som fremgår ovenfor kan saksøker heller ikke gis medhold i sitt krav på refusjon av en allerede innbetalt kontrollavgift.

Saksøkte har krevd forsinkelsesrenter av kontrollavgiften fra 11. januar 2011. Slik retten ser det ble påkrav gitt da kontrollavgiften ble festet til saksøkers bil den 14. desember 2010. Forsinkelsesrenter påløper 30 dager etter dette, jf. forsinkelsesrenteloven § 2. Riktig rentetidspunkt skal etter dette være 14. januar 2011.

Saksøkte har vunnet frem og skal som utgangspunkt ha erstattet sine kostnader ved saken, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Saksøkte har lagt ned påstand om dette, men har ikke fremlagt noen oppgave som tilkjenner kostnadene. Retten kan heller ikke se at relevante sakskostnader er pådratt i anledning av tingrettens behandling av saken, idet saksøkte ikke har vært representert ved advokat. Dette tilkjennes derfor ikke. Imidlertid ble saksøkte tilkjent sakskostnader for forlikrådet med kr 1 935, jf. tvisteloven § 6-13 første ledd. Dette stadfestes.

DOMSSLUTNING

1. Erik Halfdan Vasquez Pedersen dømmes til å betale 800 – åtte hundre – kroner med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 14. januar 2011 og til betaling skjer til Perako AS.
2. Perako AS frifinnes i kravet om tilbakebetaling av 800 – åtte hundre – kroner til Erik Halfdan Vasquez Pedersen.
3. I sakskostnader for forliksrådet betaler Erik Halfdan Vasquez Pedersen 1 935 – ett tusen ni hundre og tretti fem – kroner til Perako AS.
4. Sakskostnader for tingretten tilkjennes ikke.
5. Oppfylingsfristen er 2 – to – uker fra forkynningen av denne dom.

Retten hevet

Bård Skeie Hagen

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegenstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegenstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.